

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Svccinctam Doctrinarum Asceticarum Svmmam Comprehendens - Quam
ad majorem omnium in Ascensi proficere cupientium utilitatem ac
subsidium

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1685

§. 15. De Judicio temerario.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48214)

dicitur, qui peccantem castigare & juvare potest. ad hoc faciendum sæpe etiam obstringimur, ut S. Thomas docet, ne ulcus occultatum putrescat.

§. XV.

De Judicio temerario.

I. Est actus Intellectus, quo alienos mores facta sine legitima autoritate & causa judicamus: quo quinque specialiter noranda sunt Ascetæ.

II. Primum est, ut bene cognoscat primatum fundamentum, & rationem, ob quam neminem judicare temerè oportet, quam quidem S. Hieronymus sequentibus verbis indicavit: Non enim conscientiam tebras hominibus scire, aut nudare permissum est, teste Scriptura: Homo in facie videt, DEUS solus in tima & secreta circumspicit, sed manifesta est Domini monentis: à fructibus eorum cognoscuntur eos.

III. Secundum est, ut bene cognoscat, quantum ad iudicium verè sit temerarium, tum scilicet, quando non ex certæ rationis dictamine, sed ex affectu & corrupta passione Proximus judicatur.

IV. Tertium est, ut pariter bene cognoscat, quantum ad opus, hoc vitium specialiter ab Asceta perfectioris studio sit fugiendum; id quod à S. Raymundo discet, qui, cum plura alia monita vice testamenti filiis & filiabus spiritualibus reliquisset, inter alia specialiter hortatus est, ne quem unquam judicarent, dicitur, quod hoc esse necessarium ad veram mentis puritatem, ut in omnibus DEI voluntati attenderetur, qui omnino permittit ad bonum finem.

V. Quæ

V. Quartum est, ut solidum & efficax medium quoque cognoscat, hoc vitium effugiendi, quale quidem S. Climacus sequentibus verbis perap̄tè assignavit: Qui celeres, nimiumque diligentes Proximi delictorum Iudices sunt, hoc idcirco patiuntur, quia nondum suorum peccatorum fixam atque perfectam memoriam, curamque susceperunt. Nam si quis amoto proprii amoris velamine, mala sua diligenter inspiciat, nullius jam rei alterius in hac vita curam geret, id apud se reputans, tempus sibi sufficere non posse, quo seipsum lugeat, etiamsi centum annos vixerit: etiamsi Jordanem fluvium in lacrymas conversum ex oculis manare conspexerit.

VI. Quintum est, ut non modò ipse similia iudicia non ferat, sed & aliorum iudicia fortiter spernere addiscat, dicatque cum S. Paulo: Mihi autem pro minimo est, ut à vobis iudicer, aut ab humano die. Hinc rectè S. Gregorius Nazianzenus dixit: Quid meà interest, qui rei veritatem magis curo, imò solum curo? hoc enim me vel condemnaverit, vel absolverit: hoc miserum vel beatum reddiderit. Ad quid aliis videretur nihil ad vos, quemadmodum nec alienum somnium. Non ita aliis videtur, ais. Quid verò? an ijs, qui vertigine correpti sunt, terra fixa & stabilis esse videtur? Quocirca fac priùs fidem, sanos eos esse, qui de nobis ita sentiunt, & tum nos admone, ut meliorem mentem induamus. Rectè ergo S. Hieronymus concludit: Spernentes hominum iudicia, nec laudibus eorum extollamur: nec obrectationibus contristemur, sed ingrediamur rectam viam, & tritas à S. Prophetis semitas.